ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Στὸ ἀνακριτικὸ γραφεῖο:

Τί συνέβη λοιπόν, ὅταν εἴπατε τῆς πεθερᾶς σας ὅτι «δὲν ξέρει τί τῆς γίνεται»;

—Δὲν θυμᾶμαι, κύριε ἀνακριτά. Ὅταν συνῆλθα, βρέθηκα στὸ νοσοκομεῖο!...

* * *

Μεταξὺ φίλων:

—Εἶνε ἀλήθεια ὅτι παντρεύεσαι; Σὲ συγχαίρω!

—Ψέμματα, φίλε μου! Διαδόσεις ἀνυπόστατες!

—Τότε σὲ συγχαίρω δυὸ φορές!

* * *

Ἡ κυρία.—Λοιπόν, Μαρία, θὰ πᾶμε στὴν ἐξοχὴ οἰκογενειακῶς. Θἄρθῃς κι' ἐσὺ νὰ μᾶς σερβίρῃς τὸ φαΐ, ὅταν θὰ τρῶμε στὸν ὶσκιο, πάνω στὰ δροσερὰ χορτάρια.

Ἡ ὑπηρέτρια.—Ἄ, κυρία!... Τί καλά! Θὰ θυμηθῶ τὴν ἐποχὴ ποὺ περιποιόμουνα τὶς... γελάδες μου στὰ χωράφια, ὅταν ἤμουν στὸ χωριό!...

* * *

Μεταξὺ συζύγων, ποὺ σὲ μιὰ ἐκδρομὴ πράκειται ν' ἀνεβοῦν ἕνα ἀνηφορικὸ καὶ ἀτάκτρηνο μονοπάτι:

—Μὰ πῶς θ' ἀνεβοῦμε ἀπ' ἐδῶ, Παῦλε μου; Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ βροῦμε κανένα γαϊδουράκι, νὰ μὴν κουραστοῦμε;

—Δὲν ὑπάρχει λόγος, ἀγάπη μου. Στηρίξου στὸν ὦμο μου καὶ μὴ φοβᾶσαι!

* * *

Κατὰ τὴν ἐπάνοδο ἀπὸ τὸ γαμήλιο ταξεῖδι:

Ἐκείνη.—Θὰ θυμᾶσαι πάντοτε αὐτὸ τὸ λαμπρὸ γαμήλιο ταξεῖδι... Δὲν εἶν' ἔτσι, ἀγάπη μου;

Ἐκεῖνος.—Ἀκοῦς ἐκεῖ!... Μπορῶ νὰ τὸ ξεχάσω, ἀφοῦ... μοῦ κόστισε ἕνα διάβολο;

* * *

—Καὶ πῶς θὰ τὰ πάρω, γιατρέ, τὰ χάπια ποὺ μοῦ γράψατε;

—Θὰ παίρνῃς δυὸ τὴν ἡμέρα: Ἕνα τὸ βράδυ ἀφοῦ κοιμηθῆς κι' ἕνα τὸ πρωΐ πρὶν ξυπνήσῃς!

—!!...

* * *

Ἡ κυρία βουλευτοῦ στὸ σύζυγό της:

—Ξέρε το: Δὲν θὰ σοῦ περάσῃ νὰ μοῦ κάνῃς κι' ἐδῶ ἀντιπολίτευσι, ὅπως στὴ Βουλή. Ἐδῶ ἔχουμε... κομμουνισμό!...

νὰ καταλάβῃ ὅτι ἦταν ὁ Βαλεντῖνο... Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἤθελα νὰ ἐκφράσω τὴν ψυχική μου κατάστασι, γιατὶ ἀγαποῦσα πάρα πολὺ τὸ φίλο μου κι' ὅποια μορφὴ ζωγράφιζα, τῆς ἔδινα, δίχως νὰ τὸ θέλω, κάτι ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικά του...

Τὴν Πόλα Νέγκρι ὅμως δὲν τὴν ἀγαποῦσε πειὰ ὁ Βαλεντῖνο καὶ γι' αὐτὸ ἐκείνη θύμωσε καὶ μοῦ δημιούργησε ἕνα ὁλόκληρο σκάνδαλο γι' αὐτὴ τὴ διακοσμητικὴ μορφὴ ποὺ εἶχα βάλει στὸ πορτραῖτο της... Ἐγὼ τότε ὑπέφερα δίχως καμμιὰ διαμαρτυρία τοὺς θυμούς της καὶ τὰ νεῦρα της, γιατὶ δὲν ἤθελα νὰ ταράξω τὴν ἡσυχία τοῦ φίλου μου...

—Κι' ἡ περιπέτειες τοῦ ταξειδιοῦ σας ἀπὸ τὴν Ἀμερική;

—Τί νὰ σᾶς πῶ;... Κατόρθωνα πάντα ν' ἀποφεύγω τὸν θόρυβο καὶ τοὺς συναδέλφους σας, τοὺς δημοσιογράφους... Στὴ Νέα Ὑόρκη ὅμως, ὅταν ἔφτασα στὸ σταθμό, ἔδωσα τὸ «Χόλλυ» σ' ἕνα φύλακα νὰ μοῦ τὸν κρατήσῃ λίγη ὥρα, γιὰ νὰ φροντίσω γιὰ τὶς ἀποσκευές μου... Οἱ δημοσιογράφοι, κι' ἐγὼ δὲν ξέρω πῶς, εἶχαν μάθει τὴν ἄφιξί μου κι' ὅταν ἀνακάλυψαν τὸ «Χόλλυ» τοῦ πῆραν πολλὲς φωτογραφίες καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα ὅλες ἡ ἐφημερίδες τῆς Νέας Ὑόρκης ἐδημοσίευσαν τὴ φωτογραφία τοῦ σκύλου τοῦ Βαλεντῖνο... Μαντεύετε λοιπὸν ποιὸ ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα. Τὸ ξενοδοχεῖο μου πολιορκήθηκε ἀπὸ τὶς θαυμάστριες τοῦ ἀξέχαστου «Ροῦντι»... Ἡ Ἀμερικανίδες ξέροιν ν' ἀγαποῦν καὶ δὲν ξεχνᾶν εὔκολα τὶς λατρεῖες τους...

—Ἔχετε κανένα ἄλλο «σουβενίρ», κύριε Μάσσες; ρωτῶ τὸν Ἱσπανὸ ζωγράφο.

Ὁ φίλος τοῦ Βαλεντῖνο τότε, μ' ἕνα περίεργο χαμόγελο, μοῦ δίνει νὰ κυττάξω ἕνα πρωτότυπο λεύκωμα ποὺ ἦταν ἄλλοτε τὸ πιὸ ὄμορφο στόλισμα τοῦ σαλονιοῦ τοῦ νεωτέρου Δὸν Ζουάν... Εἶνε γεμᾶτο ἀπὸ τὰ κόκκινα ἀποτυπώματα τοῦ στόματος ὅλων τῶν «ἀστέρων» τοῦ Χόλλιγουντ! Ὅλες τότε ἡ καλλιτέχνιδες τοῦ κινηματογράφου ἦσαν ἐρωτευμένες μαζύ του καὶ τοῦ εἶχαν προσφέρει ὡς μιὰ ἔνδειξι τῆς λατρείας τους... τὸ κόκκινο ἀποτύπωμα τῶν χειλιῶν τους!... Ὁ «Ροῦντι» διασκέδαζε μ' αὐτὸ τὸ λεύκωμα κι' εὕρισκε ὅτι τὸ πιὸ μικρὸ καὶ τὸ πιὸ ὄμορφο στόμα ἀπ' ὅλα ἦταν τὸ στόμα τῆς Βίλμα Μπάνκυ...

Αὐτὸ τὸ πολύτιμο καὶ σπάνιο λεύκωμα ποὺ ἔχει τώρα γιὰ τοὺς λάτρεις τοῦ κινηματογράφου μιὰ ἀνεκτίμητη ἀξία, εἶνε γιὰ τὸν μεγάλο Ἱσπανὸ ζωγράφο τὸ πιὸ ὄμορφο «σουβενίρ» τοῦ Βαλεντίνο.

ΛΕΟΝ ΠΑΤΣΕΚΟ

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

—Ἡ γυναῖκες εἶνε ἄγγελοι ἐφόσον μᾶς ἀγαποῦν. Ὅταν ὅμως ἀρχίσουνε νὰ κάνουνε... φτερά, δὲν εἶνε πειὰ ἄγγελοι, ἀλλὰ σωστοὶ διάβολοι!

—Ἕνας φιλόσοφος εἶπε: Τὸ μόνο πλάσμα ποὺ δὲν μπορεῖ κανένας νὰ κατηγορήσῃ εἶνε ἡ γυναῖκα, γιατὶ ἔχει ὅλες τὶς κακίες καὶ συνεπῶς εἶνε ἐκ φύσεως κακὴ κι' ἀδιόρθωτη.

—Τὸ κάκωμα γιὰ τὴν γυναῖκα εἶνε ἡ προετοιμασία μᾶς εὐχάριστης ὥρας: τῆς συμφιλιώσεως

—Ὁ ἔρως εἶνε μιὰ μέλισσα, ποὺ πεθαίνει ἀπὸ τὸ ἴδιο της τὸ κεντρί.

—Ὑπάρχουν ἄντρες οἱ ἀποῖοι, εἴτε ἀπὸ ἐγωϊσμό, εἴτε ἀπὸ ἀδυναμία, δὲν ἀρνοῦνται τίποτε στὶς γυναῖκες. Αὐτοί, πολλὲς φορές, ἐπειδὴ ντρέπονται νὰ ποῦν: «Δὲν μπορῶ, δὲν μοῦ ἐπιτρέπουν τὰ μέσα μου, δὲν ἔχω χρήματα», καταστρέφονται.

—Ἡ γυναῖκες εἶνε ὅ,τι ὡραῖο καὶ ἀγαθὸ ὑπάρχει στὸν κόσμο. Οὐδέποτε εἶνε ἔνοχοι γιὰ τὰ σφάλματά τους, γιὰ τὰ ὁποῖα εὐθύνονται πάντοτε οἱ ἄνδρες.

—Ἡ περιφρόνησις εἶνε ἡ πρώτη μορφὴ τοῦ μίσους.

—Μὲ τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀφοσιώσεώς των, ἡ γυναῖκες κάνουν τοὺς ἄντρες μικρούς. (Ὀν. Μπαλζάκ)

—Γιὰ τὸν ἄντρα, ὁ ἔρως δὲν εἶνε παρὰ ἕνα ἐπεισόδιο· γιὰ τὴν γυναῖκα εἶνε τὸ πᾶν. (Βύρων)

—Ἕνας Θεὸς μόνο εἶνε βέβαιος ὅτι μπορεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ θάρρος στοὺς πιστούς του: ὁ Ἔρως! Μόνον οἱ ἐρωτευμένοι ξέροιν νὰ πεθαίνουν ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον. Παράδειγμα ἡ Ἄλκηστις, ἡ ὁποία θυσιάστηκε γιὰ τὸν ἄντρα της, πρᾶγμα ποὺ δὲν εἶχαν ἀποφασίσει νὰ κάνουν οὔτε ὁ πατέρας του, οὔτε ἡ μητέρα του. Καὶ οἱ θεοὶ συγκινήθηκαν τόσο ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴ πρᾶξι τῆς ἐρωτευμένης αὐτῆς γυναικός, ὥστε τὴν ξαναφέραν στὴ ζωή. Γιατὶ ὁ πραγματικὸς ἔρως εἶνε δῶρον τῶν θεῶν. (Πλάτων)

—Ὁ «ἔρως», ὅπως τὸν ἐννοοῦν στοὺς κοσμικοὺς κύκλους, κάθε ἄλλο εἶνε παρὰ πραγματικὸς ἔρως. Εἶνε ἐγωϊσμός. (Ἀλφάνσος Ἐσκουῖρος)

—Ὅποιος θελήσῃ νὰ γνωρίσῃ ὅλη τὴν ἀνθρώπινη ματαιοδοξία, δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ αἴτια ποὺ προκαλοῦν τὸν ἔρωτα. Τὰ αἴτια αὐτὰ εἶνε συνήθως τόσο ἀκαθόριστα, τόσο ἀπροσδιόριστα, τόσο ἀσύλληπτα—κι' ὅμως ἔχουν τὴν δύναμι νὰ μεταλάλουν τὴν ὄψι τῆς γῆς. (Πασκάλ)

—Ἕνας βασιλιᾶς μπορεῖ νὰ κατακτήσῃ χῶρες ἀπέραντες, νὰ νικήσῃ χιλιάδες πολεμιστάς. Κι' ὅμως μπορεῖ νὰ νικηθῆ, νὰ κατατροπωθῆ, νὰ ἐξευτελιστῆ ἀπὸ μιὰ γυναικεία καρδιά. (Φοντενὲλλ)

—Ὅταν ἕνας ἄντρας ἑνώνεται μὲ μιὰ γυναῖκα, δὲν κάνει τίποτ' ἄλλο παρὰ ξαναβρίσκει ἕνα μέρος τοῦ ἑαυτοῦ του, τὸ ὁποῖο θεωροῦσε χαμένο. Γιατὶ τόσον ἡ ψυχή του, ὅσο καὶ τὸ σῶμα του, εἶνε ἀτελῆ χωρὶς τὴν γυναῖκα. Αὐτὸς ἔχει τὴ δύναμι, κι' αὐτὴ τὴν ὀμορφιά. Ὅταν ἔχει θλίψεις, ἡ σύντροφός του θὰ τοῦ τὶς γλυκάνῃ. Μέσα στὴν ἀγνὴ καὶ ἀγαπημένη ἀγκαλιὰ τῆς γυναικός του, ξεχνάει κάθε πόνο του. Χωρὶς τὴ γυναῖκα, ὁ ἄντρας θἦταν τραχύς, ἀτότομος, ἀγροῖκος. Ἡ γυναῖκα γιὰ τὸν ἄντρα, εἶνε τὸ ἄρωμα τῆς ζωῆς. (Σατωβριάνδος)

—Τί ἀξία ἔχουν τὰ χάδια δυὸ ἐρωτευμένων, ὅταν δὲν ἐκδηλώνουν τὴ βαθύτερη ἀγάπη ποὺ νοιώθουν ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον; (Διδερὸ)

—Ὁ ἄντρας ποὺ κάνει τὶς γυναῖκες νὰ ξετρελλαίνωνται γι' αὐτόν, εἶνε συνήθως ἐκεῖνος ποὺ ἀνήκει σὲ κάποιαν ἄλλην... (Μπαλζάκ)

—Ὁ ἔρως δὲν εἶνε πλασμένος οὔτε γιὰ τοὺς βασιλεῖς, οὔτε γιὰ τὸν λαό: οἱ βασιλεῖς ἔχουν πολλὲς ὑποθέσεις, καὶ ὁ λαὸς ἔχει πολλὲς ἀνάγκες... (Ντὲ Μπερνὶ)

—Στὸν ἔρωτα, ὅποιος γιατρεύεται πρῶτος, εἶνε πάντα ὁ... ἀποτελεσματικώτερα γιατρευμένος. (Λὰ Ροσφουκὼ)

—Ὁ ἔρως εἶνε μιὰ τρέλλα ποὺ χαρίζει στοὺς ἀνθρώπους τὴν μεγαλείτερη εὐτυχία ποὺ μπορεῖ νὰ τοὺς χαρίσῃ ἡ ζωή. (Σεντὰλ)

—Οἱ ἐρωτευμένοι εἶνε περίεργα ὄντα. Οὔτε μαζὺ μπροῦν νὰ μείνουν παντοτεινά, οὔτε χωριστά: ὅταν μένουν μαζύ, ἐπέρχεται ἡ συνήθεια κι' ὁ κόρος ποὺ καταστρέφει τὸν ἔρωτά τους. Κι' ὅταν ζοῦν χωρισμένοι, ὑποφέρουν τρομερὰ ἀπὸ νοσταλγία καὶ πόθο. (Διδερὸ)

—Φίλους καὶ ἐραστὰς πιστοὺς δὲν μπορεῖ νὰ συναντήσῃ πλέον κανεὶς παρὰ μόνο... στὸ θέατρο! (Μιρεμπὼ)

—Ἀντίκρυσα ὅλη τὴ σοφία τῶν ἐθνῶν καὶ σκέφτηκα ὅτι δὲν ἄξιζε ὅσο ἡ γλυκειὰ τσαχπινιὰ τῆς ἀγαπημένης μου. Ἄκουσα τοὺς θαυμασιότερους λόγους τῶν μεγαλειτέρων ρητόρων τῆς γῆς, καὶ σκέφτηκα πὼς ἕνα λογάκι ἀπὸ τὸ στόμα τῆς φίλης μου συγκινοῦσε τὴν ψυχή μου πολὺ περισσότερο. (Διδερὸ)